

V

Vecherta Simon Blank pak govori pred chlenovete na ekspedicijata, za da vyzvyrne smelostta i vjarata im v skoroshното izbavlenie:

- Prijатели, vsichki nie znaem svoeto polozhenie, no ne biva da se otchajvame, a naprotiv - da si vdyhnem sili i entuziazym i da preodoleem vsichki prepjatstviya po pytja kym izbavlenieto ot segashното polozhenie. Neka pomislim za svoite semejstva i za tova, che blizkite ni ochakvat s netyrpenie da se zavyrnem. Neka pomislim, osven tova, che sme nuzhni i na velikata nauka, za obshtoto blago na chovechestvoto!

Burni odobrenija posledvaha dumite mu. Vseki beshe gotov da napravi naj-nevyzmozhnото, no da izleze ot tozi zelen pykyl.

Vecherta okolo lagernija ogyn se vzeha mnogo reshenija. Georgios Anastasis, gryk po narodnost, a po profesija – geolog, dade predlozhenie njakolko dushi da trygnat na razuznavane i da namerjat mjasto, otkydeto da izljazat ot dolinata. Anastasis predlozhi i samija sebe si za izvyrshvane na тази задача. Ala Simon Blank ne se syglasi da riskuva horata si. Toj kaza:

- Az bih se syglasil, no me e strah za vsichki, koito shte otidat na tova razuznavane. Dori samijat az bih otishyl, no ako zagine njakoj, posle kak bih otgovarjal pred blizkite mu, s kakvi ochi bih gi poglednal?

- Ne, ne ste prav, mosju Blank – obadi se mladijat bylgarski paleontolog Svetoslav Petrov. – Ako pratite njakoj, kojto njama blizki, i da zagine, njama pred kogo da otgovarjate. Naprimer, ako otida az, nikoj nishto njama da zagubi.

- Glupavo momche! – izvika Pit Stendsyn. – Kak taka nikoj nishto njama da izgubi! Gluposti! A naukata, za kogo ostavjash naukata?

- Naukata li? – otvyrna razpaleno mladezhyt. – A ako zagine njakoj drug ot nas, tja njama li pak da zagubi?

Tozi vypros predizvika shumni sporove mezhdou uchenite, kojto naj-nakraja utihna. I sega nad vsichki pak se izvisi glasyt na Simon Blank:

- Prijateli, syglasen sym da otidat hora na razuznavane, no pri uslovie, che i az shte byda s tjah.

Vdigna se nevyobrazim shum i vsichki pak zapochnaha da se nadvikvat. Kogato sporyt zatihna, vodachyt prodylzhi:

- Tuk shte ostavja za moj zamestnik Pit Stendsyn, a sega, koi sa zhelaeshtite za razuznavachi. Trjabvat mi chetirima dushi, no koito da razchitat na sobstvenite si sili.

Ot grupata se otdeliha mladijat Svetoslav, poljakyt Janicki, gyrkyt Anastasis i ungarecyt-anatom Peter Matiash.

- Znachi, taka! – kaza sjakash na sebe si Simon Blank i prodylzhi visoko – Utre trygvame. Ako na petnadesetija den ne se vyrnem, to togava mozhe da napusnete lagera i da ni tyrsite i ako sme zaginali, to pone vie se postarajte da ostanete zhivi. No, daj Bozhe, loshoto da ne stava!

Svetoslav se priblizhi kym Pit Stendsyn i mu zagovori tiho:

- Syr, ako ne se zavyrna zhiv, vzemete tezi knizha – tova sa moi paleontologichni izsledvanija, i shtom se izmyknete ottuk, to gi otpechatajte v pyrvija sreshnat grad. Pisani sa na anglijski i lesno shte se prepechatat. A ako se vyrna zhiv, to togava sam shte svyrsha rabotata si.